

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Strójwąs

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Szewczyk

przy udziale Prokuratora: bez udziału

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2016 r. sprawy

B. W. - syna E. i R. z domu P., ur. (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 10.04.2016 r. w G. na terenie sklepu (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych w postaci artykułów technicznych o łącznej wartości 570,50 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu w okresach 01.08.2008 r. oraz od 09.12.2011 do 08.06.2013 r. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20.09.2011 r. w sprawie VIII K 69/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk zw. z art. 64 § 1 kk,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

***

I. oskarżonego B. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu w okresie od 09.12.2011 do 08.06.2013 r. części kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20.09.2011 r. w sprawie VIII K 69/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk zw. z art. 64 § 1 kk, czyn ten kwalifikuje z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to przy zastosowaniu art. 37 a kk na mocy art. 278 § 1 kk i art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania w dniach od 10.04.2016 r. godz. 11.40 do 11.04.2016 r. godz. 21.00, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm dniom kary ograniczenia wolności,

III. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca pokrzywdzonemu (...) Sp. z o.o. (sklep w G. ul. (...)) dowód rzeczowy w postaci płyty CD zapisany pod poz. 1 Wykazu dowodów rzeczowych nr I/782/16/P (k. 36),

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49/ 1983 rok poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków.

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy, na podstawie art. 423 § 1a kpk ograniczając zakres uzasadnienia do części wyroku dotyczących rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, orzeczonych wobec oskarżonego B. W., zważył co następuje:

Uznając oskarżonego B. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, że zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu w okresie od 09.12.2011 do 08.06.2013 r. części kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20.09.2011 r. w sprawie VIII K 69/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk zw. z art. 64 § 1 kk, i czyn ten kwalifikując z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, Sąd przy zastosowaniu art. 37 a kk na mocy art. 278 § 1 kk i art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk skazał go na karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Ponadto Sąd na mocy art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania, a ponadto orzekł o dowodach rzeczowych i kosztach postępowania.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz pozwoleń na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak również na spełnienie potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą przy określaniu sądowego wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa przypisanego mu w niniejszej sprawie tj. fakt, że oskarżony był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu (dane o karalności k. 60-62), a także popełnienie czynu w warunkach recydywy.

Okolicznościami łagodzącymi dotyczącymi sądowego wymiaru kary wymierzonej oskarżonemu są przyznanie się przez oskarżonego do winy oraz chęć dobrowolnego poddania się karze. Okolicznością łagodzącą jest jednak przede wszystkim stosunkowo niewysoka wartość mienia będącego przedmiotem kradzieży (570,50 zł), jedynie nieznacznie przekraczającą granicę 1/4 minimalnego wynagrodzenia, od której należy mówić o przestępstwie kradzieży, nie zaś o wykroczeniu określonym w art. 119 § 1 kw. Okolicznością taką jest również to, iż pokrzywdzony odzyskał ukradzione mienie i ostatecznie nie poniósł na skutek czynu popełnionego przez oskarżonego szkody, co ma wpływ na ocenę skutków tego czynu i w konsekwencji na ocenę stopnia jego społecznej szkodliwości.

Przy uwzględnieniu powyższych okoliczności Sąd przy zastosowaniu art. 37 a kk wymierzył oskarżonemu B. W. wskazaną wyżej karę 1 roku ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

Podkreślić należy, iż przestępstwo z art. 278 § 1 kk jest zagrożone karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, a przy recydywie nawet do 7,5 lat, jednak z uwagi na treść art. 37a kk można za nie wymierzyć również karę grzywny albo ograniczenia wolności.

W ocenie Sądu wymierzona kara ograniczenia wolności jest w przedmiotowej sprawie karą odpowiednią i wystarczającą dla realizacji celów stawianych karze. Kara ograniczenia wolności w postaci pracy na cele społeczne w ocenie Sądu będzie miała lepszy efekt wychowawczy niż umieszczenie oskarżonego w izolacji więziennej, tym bardziej, że jak wynika z danych o karalności, dotychczas wymierzane kary pozbawienia wolności nie zmotywowały oskarżonego na tyle, aby nie powracał na drogę przestępstwa. Należy wskazać, iż powołane w wyroku podstawy prawne wymiaru kary nie wyłączają zastosowania kary ograniczenia wolności z uwagi na dotychczasową karalność oskarżonego i recydywę.

Reasumując, pomimo uprzedniej karalności oskarżonego na kary pozbawienia wolności, mając na uwadze niską wartość ukradzionego mienia i pozostałe wskazane wyżej okoliczności łagodzące, w tym postawę oskarżonego w czasie postępowania, kara ograniczenia wolności jest karą sprawiedliwą i adekwatną oraz w pełni zrealizuje cele stawiane karze. Jednocześnie tak wymierzona kara nie może być uznana za nadmiernie surową i niewspółmierną do charakteru popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia jego winy.

Ponadto na mocy art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania w dniach od 10.04.2016 r. godz. 11.40 do 11.04.2016 r. godz. 21.00, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Sąd orzekł również w przedmiocie zabezpieczonego w toku postępowania dowodu rzeczowego i na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić pokrzywdzonemu (...) Sp. z o.o. (sklep w G. ul. (...)) jako osobie uprawnionej dowód rzeczowy w postaci płyty CD z zapisem monitoringu, zapisany pod poz. 1 Wykazu dowodów rzeczowych nr I/782/16/P (k. 36).

Orzekając w kwestii kosztów procesu Sąd, wobec wydania wyroku skazującego, na podstawie stosownych przepisów zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem wydatków. Wysokość opłaty wynika z treści art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49/ 1983 rok poz. 223 z późn. zm.). Na pozostałą część kosztów składają się wydatki poniesione przez Skarb Państwa w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, związane z ryczałtem pocztowym i kosztami uzyskania danych o karalności oskarżonego.